

(Йова, 36:1 – 38:6)

Отець наш небесний, почуй нашу молитву і поблагослови нас на вивчення Твого Слова. Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчати Книгу Йова. Сьогодні ми розпочинаємо 36-й розділ цієї Книги, де Елігу продовжує свою промову. Читаємо 1-й і 2-й вірші:

"І далі Елігу казав: "Почекай мені трохи, й тобі покажу, бо ще є про Бога слова".

/Йов, 36:1,2/

Елігу захищає Бога. Він - як і всі ми - має обмежене знання про Бога. Бог безмежний, і ми не маємо відповідей на всі запитання про Нього.

Для багатьох людей в цьому є велика трудність. Один чоловік якось сказав мені: "Я - невіруючий". Я запитав: "Чому ж ви не можете повірити? Чи вірите ви, що Ісус помер на хресті?" Так, він вірив у це. "Чи вірите ви, що Він воскрес?" Він вірив і у це. "То чому ж ви не можете повірити Йому?" "Там написано стільки всього іншого - про творіння, про Йону, про Ноя і про чудеса". У нього також були особисті проблеми. Він з викликом заявив мені: "Ось ви кажете, що ми невіруючі, тому що грішники. Але ж я хочу стати віруючим". Дозвольте сказати вам: він чинить справжній гріх, який полягає ось у чому: він дозволяє тому, чого він не знає, відволікати його від того, що він знає. Друзе мій, якщо ви знаєте достатньо, щоб повірити у Христа, все інше вирішиться саме собою.

Дозвольте мені навести приклад. Коли я пишу, я сиджу на стільці. Я багато чого не знаю про свій стілець. Почнемо з того, що я не знаю, хто його зробив. Я навіть не знаю, яка компанія була його виробником. Я небагато знаю про матеріал, з якого мій стілець зроблений - яке це дерево, з чого зроблена оббивка. Правду кажучи, я знаю дуже небагато про свій стілець. Але, друже мій, я знаю про нього достатньо, щоб сісти на нього й "довіритися йому".

Чи знаєте ви, що Христос помер за вас? Чи знаєте ви, що Він воскрес знову? Чудово - тоді повірте в Нього, як у Спасителя. Інші сумніви вирішаться з часом, могу вас у цьому запевнити. Якби для мене було необхідно більше дізнатися про свій стілець, я певен, що зміг би дістати необхідну інформацію. Але того, що я знаю, достатньо, щоб сидіти на цьому стільці. Я дуже мало знаю про літаки, і мені трохи страшно, коли доводиться летіти, але я входжу в літак, сідаю і довіряюся пілотові. Це - все, чого просить від нас Бог, коли ми довіряємося Христу.

Багато хто з нас дозволяє тому, чого ми не знаємо,

відволікати нас від того, що ми знаємо. Знання Елігу про Бога досить обмежені, як ми побачимо пізніше. 3-й вірш:

"Зачну викладати я здалека, і Творцеві своєму віддам справедливість".

/Йов, 36:3/

Через багато років апостол Павло сказав те ж саме: "Хіба Бог несправедливий? Зовсім ні!" Бог справедливий у всьому, що Він робить. Хоч Елігу й говорить про справедливість Бога, він також вважає, що Бог так далеко від людини, що ми не можемо пізнати Його. До речі, в цьому є доля істини. Але що сьогодні відділяє нас від Бога? Зверніть увагу на те, що каже Елігу:

"Бо справді слова мої не неправдиві, - я з тобою безвадний в знанні".

/Йов, 36:4/

Тобто, тільки Бог має досконале знання.

"Таж Бог сильний; і не відкидає нікого, Він міцний в силі серця. Не лишає безбожного Він при житті, але право для бідних дає. Від праведного Він очей Своїх не відвертає, але їх садовить з царями на троні назавжди, - і вони підвищуються."

/Йов, 36:5-7/

Основна ідея цих слів - у тому, що Бог далекий від нас. Він відокремлений від нас, і ми не можемо спілкуватися з Ним, тому що між нами така велика відстань. В цьому Елігу помиляється. І разом з ним помиляються багато наших сучасників, які теж так думають.

Послухайте слова Ісаї про те, що розділяє людину і Бога. Річ не в відстані. Річ не в тому, що Бог великий, а ми маленькі. Річ не в тому, що ми смертні, а Він - вічний. "Бо то тільки переступи ваші відділювали вас від вашого Бога, і ваші провини ховали обличчя Його від вас, щоб Він не почув". /Іс.59:2/ Він продовжує описувати стан людства: "Бо ваші долоні заплямовані кров'ю, ваші ж пальці - беззаконням, уста ваші говорять неправду, язик ваш белькоче лихе! Немає нікого, хто б кликав на суд, і нікого нема, хто судився б по правді, - кожен надію кладе на марноту й говорить неправду, вагітніє бідкою й породжує злочин!" /Іс.59:3,4/ Бог говорить, що ці речі розділяють людину і Бога.

Сьогодні для нас із вами немає причини бути відділеними від Бога. Питання гріха назавжди вирішене. Є один Посередник між Богом і людиною, Чоловік Ісус Христос, і сьогодні ми можемо прийти до Бога через Нього. Йов так прагнув, щоб хтось став посередником між ним і Богом. Елігу більше за інших задовольняв цю вимогу, але й він був недостатньо добрим. Ось чому Бог врешті-решт особисто звернувся до Йова. Далі Елігу говорить про те, що Бог - великий Учитель.

"Отож, Бог найвищий у силі Своїй, - хто навчає, як Він? Хто дорогу Його Йому вказувати буде? І хто скаже: "Ти кривду зробив?"

/Йов, 36:22, 23/

Елігу вважав, що не може спілкуватися з Богом, але він говорить: "Хто навчає, як Він?" Як ви знаєте, саме це було властиве нашому Господу Ісусу Христу, коли Він зійшов на цю землю. Він був найбільшим Учителем з усіх. Навіть Його вороги визнавали, що ніяка інша людина не навчала, як Він. Вчення Господа Ісуса - найвеличніше вчення, відоме світові.

Дивно, що сьогодні є люди, які зрікаються Господа нашого Ісуса Христа, але, незважаючи на це, використовують Його вчення. Вони говорять про необхідність любити ближнього. Вони говорять про милосердя. Вони говорять про Нагірну проповідь. Вони не використовують вчення Платона чи Аристотеля, хоч вони, безумовно, начитані люди. Ні - Господь наш Ісус Христос все ще є найбільшим Учителем. Елігу запитує: "Хто навчав, як Він?"

37-й розділ - це завершення промови Елігу. Я наведу тільки три вірші з цього розділу:

"Із півночі приходить воно, немов золото те, та над Богом величність страшна. Всемогутній, - Його не знайшли ми, Він могутній у силі, але Він не мучить нікого судом та великою правдою. Тому нехай люди бояться Його, бо на всіх мудросердих не дивиться Він".

/Йов, 37:22-24/

Як ми бачимо, Елігу знову говорить, що Бог такий далекий від людини, що ми не спроможні спілкуватися з Ним. Він - високо на небесах, а ми - тут, на землі. Однак, ми вже побачили, що людину від Бога відділяє не велич і могутність Бога, а гріх людини.

Цей розділ ясно показує, що Елігу не може бути ні пророком, ні посередником між Богом і Йовом. З цієї причини я ніколи не займався консультуванням. Якщо ви хочете знати істину, то я недостатньо знаю, щоб консультувати вас. Я вважаю, що людина, яка працює консультантом, ставить себе на місце Бога. Друзі Йова спробували бути його "консультантами". Вони намагалися зайняти місце Бога в житті цієї людини. Їхня проблема була у тому, що їхнього знання було недостатньо. Ми повинні чітко визначити роль консультування. Воно спирається на досвід і мудрість іншої людської істоти. Найбільший його недолік - у тому, що жодна людина не є всезнаючою чи всемогутньою. Жоден консультант не може знати усі факти чи мати усю необхідну мудрість.

Елігу насправді майже поставив себе на місце Бога. Він хотів бути посередником між Богом і Йовом. Але він визнає свою неспроможність це зробити словами про те, що насправді

він не знає Бога, як слід. Він не знає, як знайти Бога; йому здається, що Бог надто вже далекий від нього. Саме тому Богові необхідно зробити перший крок назустріч.

Ви звернули увагу на те, що у 22-му вірші він робить невеличкий прогноз погоди. Він каже: "Ясна погода приходить з півночі". Як ви гадаєте, чому він сказав це? Я гадаю, що під час промови Елігу на небокраї почали збиратися грозові хмари. Вони темнішали й темнішали; почався дощ. Повіяв сильний вітер, впали перші краплі дощу. Скоро почалася справжня злива, і люди побігли ховатися. Я гадаю, Елігу також, закінчивши свою промову, втік і сховався під якийсь дах. Йов залишився один.

РОЗДІЛИ 38 - 42

Коли ми востаннє бачили Йова, він залишився на самоті. Тепер до цієї людини, з її слабкістю, звертається Бог. Бог промовляє до нього в той самий момент, коли Йов усвідомив свою немічність. Який великий Бог!

СЦЕНА 7: ЄГОВА ПРОТИ ЙОВА

Ознака доброго вчителя - що він завжди починає там, де скінчив його учень. Він починає з того місця, на якому учень зупинився і веде його туди, куди він хоче його привести. Бог є Вчителем. Зараз Він вчитиме Йова. Господь наш Ісус Христос теж Вчитель, найбільший з усіх учителів. Він хоче вчити нас сьогодні.

Зверніть увагу, що Бог починає навчати Йова з того самого місця, на якому він зупинився, а саме - природи. Насувається буря, і Бог-Творець звертається до Йова зі словами. Він починає словами про природу і закінчує там, куди Він хотів привести цю людину.

Господь наш Ісус Христос також вчив таким чином. Я не думаю, що притчі, які розповідав Ісус, були повністю вигаданими. Він просто зупинявся і спостерігав життя людей у той день, і це ставало темою Його притчі. Він починав там, де знаходилися Його слухачі. Наприклад: "Ось вийшов сіяч сіяти". Земля Палестини вся вкрита невеликими пагорбами, і Ісус, проходячи, бачив, як сіячі сіяли зерно. Або: "Царство небесне подібне до розчини, яку жінка бере і кладе на три мірки муки, аж поки не вкисне вся". Це був загальновідомий факт - Ісус не раз бачив, як жінки вчиняли тісто. Тож Господь наш Ісус Христос починав з якогось прикладу, відомого Його слухачам - і закінчував тим, що Він хотів розповісти нового. Ми знаходимо цей принцип навчання у всьому Слові Божому, а це - найбільше з відомих людині вчень. Воно починає з того місця, де ми знаходимось, і приводить нас туди, де нас хоче бачити Бог.

Я намагався застосовувати цей принцип у своїх проповідях. Кожного разу, коли я приїжджаю у нове місто, я перш за все купую газети за кілька останніх днів. Тоді я починаю свою проповідь з якогось місцевого прикладу – спортивного змагання, відвідин якоїсь відомої людині, виборів мера чи якогось скандалу. Я починаю з прикладу, відомого всім моїм слухачам – можливо, з якогось гумористичного зауваження. Чому? Тому що це – частина життя моїх слухачів.

Ми бачимо, що Бог починає повчати Йова з того самого місця, на якому він зупинився. Мушу визнати: коли ми підійшли до цієї частини Книги Йова, я просто не знаю, що сказати. Мені хочеться просто замовкнути, закрити мою Біблію і вимкнути мікрофон. Але, оскільки ми не можемо цього зробити, ми просто будемо читати те, що каже Бог, а я зроблю кілька коментарів впродовж нашого читання. Читаємо 1-й вірш:

"Тоді відповів Господь Йову із бурі й сказав".

/Йов, 38:1/

Господь відповідає Йову з бурі, яка розпочалася. Бог говорить до Йова як Творець. 2-й вірш:

"Хто ти такий, що затемнює раду словами без розуму?"

/Йов, 38:2/

Пізніше Йов сам зрозуміє це. Друже мій, це – жажливий гріх, коли ми промовляємо "слова без розуму". На жаль, ми чуємо такі слова досить часто. Деякі з телевізійних програм не тільки грішать цим – більшість з них такі, що там можна почути найдурніші речі в світі. Вони нічого не досягають – вони спрямовані на те, щоб розважати людей, і їх готують якісь пустоголові люди. Бог говорить: "Хто ти такий, що затемнює раду словами без розуму?"

Один чоловік якось сказав, що йому подобається словник, бо всі оповідання в ньому такі короткі. Є на світі немало людей, які вибирають з того словника кілька "розумних" слів і намагаються стулити їх до купи. Чи воно тримається купи, чи ні – для них не важливо; головне, що вони знають стільки вчених слів! Читаємо 3-й і 4-й вірші:

"Підпережи-но ти стегна свої, як мужчина, а Я буду питати тебе, – ти ж мені поясни! Де ти був, коли землю основував Я? Розкажи, якщо маєш знання!"

/Йов, 38:3, 4/

Це – вірш, який я завжди хотів помістити на першу сторінку підручників з геології, але мені так і не дали це зробити. Не має значення, ким була написана книга: християнином чи невіруючим; у будь-якому разі на першій сторінці слід було б написати: "Де ти був, коли землю основував Я? Розкажи, якщо маєш розуміння!" До речі, а де були ви? Добре питання, чи не так? Що підтримує нашу Землю в космосі? Вона не стоїть на місці. Ми з вами – на маленькій

планеті, яка така ж нестабільна, як і всі інші планети. Під нею нема нічого, що її підтримувало б. Я навіть не знаю, де в неї верх, а де низ - здається, у Всесвіті таких понять немає. Чому Земля не починає рухатись у якомусь напрямку? Чому вона увесь час обертається навколо своєї осі? Що примушує її обертатись? Вочевидь, вона робила це протягом мільйонів років. Постає питання: "Де ти був, коли землю основував Я? Розкажи, якщо маєш знання!"

"Хто основи її положив, чи ти знаєш? Або хто розтягнув по ній шнура?"

/Йов, 38:5, 6/

Судячи з усього, Книга Йова була написана раніше за всі інші Книги Писання. Бог починає говорити з Йовом з тієї самої точки, з якої на той час починалися всі Його слова до людства - з розповіді про сотворіння світу. Павло також починав із цього, коли говорив про об'явлення Боже всьому людству: "Бо гнів Божий відкривається з неба на всяке нечестя і несправедливість людей, які правду придушують неправдою. Тому що те, що можна знати про Бога, явне для них, бо Бог явив їм. Бо невидиме Його, вічна сила Його і Божество, від створення світу через розглядання творіння видимі, так що нема їм виправдання". /Рим.1:18-20/ І дійсно, друже, коли ми поглянемо на світ, ми можемо побачити і мудрість, і силу, і любов нашого всемогутнього Бога.

Ми прощаємося з вами. Ми продовжимо вивчення цієї Книги в наших наступних радіопередачах. Слухайте нас, моліться за нас, пишіть нам ваші листи. Нехай Господь рясно благословить вас.